

Uwaga:

Niniejszy tekst został wysłany w dniu 16 sierpnia 2018 r. tradycyjną pocztą (listownie)

, dnia 16 sierpnia 2018 r.

Eugeniusz Szymala

Senat
Rzeczypospolitej Polskiej
Warszawa
mail: senat@senat.gov.pl

P E T Y C J A

Na podstawie art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w związku z art. 2 ust. 1 i 2 pkt. 1 oraz ust. 3 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U 1195 z 2014 r.) – **wnoszę petycję** w sprawie wystąpienia z inicjatywą ustawodawczą w przedmiocie **nowelizacji ustawy** z dnia 31 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich (Dz. U. z 2014 r. poz. 1001) – poprzez zmianę dotychczasowego art. 3.1 w/w ustawy na przepis o treści:

„Art. 3. 1. Świadczenie od dnia 1 stycznia 2019 r. za każdy pełny miesiąc trwania pracy, o której mowa w art. 2 wynosi 30 zł za każdy miesiąc, nie więcej jednak łącznie niż za 20 miesięcy, przy czym w 2019 r. nie będzie ono waloryzowane”.

jak też **uchylenie art. 3 ust. 4 tej ustawy.**

Wnoszę także o zwrócenie się do Prezesa ZUS oraz KRUS - o przekazanie Senatowi informacji o tym:

- 1/ jaka ilość osób pobiera świadczenie przyznane przez Szefa (uprzednio Kierownika) Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych na podstawie w/w ustawy,
- 2/ jak jest struktura wypłacanych świadczeń,
- 3/ jak z każdym rokiem, w okresie ostatnich 5 lat - zmniejszała się liczba osób pobierających świadczenie na podstawie w/w ustawy.

Na podstawie **art. 4 ust. 3** w/w ustawy o petycjach uprzejmie oświadczam, że wyrażam zgodę na ujawnienie moich danych osobowych jako osoby wnoszącej petycję.

W uzasadnieniu uprzejmie podnoszę, co następuje:

W Dzienniku Ustaw poz. 1552 z dnia 13 sierpnia 2018 r. opublikowano ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie m.in. ustawy z dnia 31 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich (Dz. U. z 2014 r. poz. 1001).

Ustawa z dnia 31 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich (Dz. U. z 2014 r. poz. 1001) przewiduje uprawnienie do otrzymania świadczenia pieniężnego przez osoby represjonowane, w odniesieniu do których okres represji był nie niższy niż 1 pełny miesiąc, przy czym świadczenie może być przyznane za okres co najwyżej 20 miesięcy.

Aktualna wysokość tego świadczenia za **1 miesiąc** represji wynosi **10,79 zł**, a za **20 miesięcy 215,80 zł**.

Za 1 dzień represji kwota świadczenia wynosi zatem 35 groszy.

Składając petycję podnoszę, że owa kwota świadczenia jest **kwotą rażąco niską** i bezwzględnie winna być podwyższona - **do kwoty 1 zł za 1 dzień**.

Na dzień dzisiejszy tak jednak Rzeczpospolita Polska wycenia 1 dzień osadzenia lub deportacji w obozach III Rzeszy, jak też w b. ZSRR.

Na każdej polskiej monecie jest wizerunek polskiego orła. Polska złotówka jest niejako symboliczna. Świadczenie w wysokości 35 groszy za 1 dzień otrzymują osoby w podeszłym i bardzo podeszłym już wieku, co wynika z zapisów ustawy.

Ten stan nie ma jednak nic wspólnego z **godnością** tych osób. **Cóż bowiem można kupić za 35 groszy. Nie starczą one przecież nawet na małą bułkę.**

Osób tych jest także coraz mniej, ubywa z każdym rokiem, bowiem z uwagi na wiek wymierają. Dane co do ilości oraz wysokości świadczeń posiadają organy emerytalno-rentowe (zwłaszcza zaś ZUS), które mogą Senatowi udzielić szczegółowych informacji w tej sprawie.

Uważam zatem, że skoro:

- wprowadzono w życie program 500+,
- zapowiedziano także inne świadczenia pieniężne (np. emerytury matczyne),
- ustawodawca pamięta o tych osobach, czego dowodem jest m.in. ustawa z dnia 20 lipca 2018 r.

to należy także rozważyć poprawę finansową tej grupy osób, o jakich mowa w ustawie z dnia 31 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

W tej więc sytuacji – proponowanej w petycji - najniższe świadczenie **miesięczne** wynosiło by 30 zł (za 1 miesiąc podlegania represji), a najwyższe 600 zł (za 20 miesięcy podlegania represji).

Była by to zatem realna i odczuwalna poprawa sytuacji materialnej tej grupy starszych osób, których populacja ciągle i systematycznie spada. Obciążenie budżetu Państwa malało by więc z każdym kalendarzowym rokiem i być może – ustało by w ogóle w okresie do 10 lat.

Informuję też uprzejmie i oświadczam, że urodziłem się we _____ liczę blisko _____ lat, a ustawa z dnia 31 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich (Dz. U. z 2014 r. poz. 1001) nie ma do mnie zastosowania i nie jestem jej beneficjentem.

Petycja wnoszona jest w interesie innych osób, po lekturze przepisów, co jeszcze na swoje lata czynię.

Z poważaniem.

do wiadomości:

Pani Beata Szydło

Wiceprezes Rady Ministrów